

se pun greșit în vinzare și pământurile care nu fuseseră hasuri turcești cum este moșia Zimnicea, proprietatea lui Constantin Ipsilanti, sau unele moșii ale mănăstirii Pantelimon ca Odivoia, moșia Lichirești din jud. Ialomița a mănăstirii și spitalului Colțea ș.a. Divanul protestează și arată că acestea erau moșii mănăstirești și boierești, iar nu hasuri turcești. Cercetările care se fac¹ întîrzie, dar pînă atunci bulgarii se stabilesc pe aceste moșii. De altfel, băjenarii nu făceau nici o deosebire între teritoriile de la nord și cele de la sud de Dunăre, socotindu-le ca teritorii otomane eliberate de armata rusă. Ei susțin aceasta și în fața ispravnicilor de județe. Astfel băjenarii așezați la Chirnogi, ca și în alte sate de pe lîngă balta Greaca (care era de fapt a mănăstirii și spitalului Pantelimon), spuneau ispravnicilor că «...exceleța sa ghenearal Zat (Zass) le-au dăruit balta aceasta să fie a lor»².

De asemenea Petre Canuș se plîngea Divanului că, avînd pe moșia Gior-mănești (Ialomița) un privar de pește, «doi sirbi anume Gheorghe i Sava ce se află tilmaci pe lîngă Ex. sa ghinărar Ințov... după rugăciunea ce au făcut către Ex. sa i-au hărăzit vinzarea peștelui de pe acea moșie»³.

Comandanții trupelor rusești, care erau în aceste județe de pe marginea Dunării, i-au așezat aci pe bulgari, pe de o parte pentru că aceștia nu voiau să plece mai departe, iar pe de alta pentru că socoteau că stabilirea lor aci era cu totul temporară, urmînd ca la prima împrejurare favorabilă să fie trimiși în sudul Rusiei unde îi așteptau locuințe gata pregătite. De altfel însuși Koronelli explică situația cît se poate de clar. Deși bulgarii trebuiau așezați pe pământurile libere, aceștia aveau nevoie de hrană și de toate cele necesare pentru a fi instalați aci, iar pământurile care se dădeau de stat fiind libere, dar pustiite, nu le puneau la dispoziție posibilitatea de a-și satisface nevoile lor. De aceea s-au așezat printre locuitorii de baștină. Înșiși proprietarii îi invitau să se așeze pe pământurile lor⁴.

O dată cu venirea lui Kutuzov la comanda armatelor de la Dunăre situația se schimbă total. Considerînd, pe de o parte, că pământurile «libere» vor putea cuprinde pe toți emigranții și dorind, pe de altă parte, să încurajeze trecerea Dunării de către bulgari, el a dat lui Koronelli cunoscutele înștiințări, acordînd totodată băjenarilor privilegiile arătate mai sus. Aceste privilegii au fost considerate de către bulgari ca fiind valabile pe tot întinsul țării, care după cum considerau ei, fusese în întregime pămînt turcesc eliberat acum de armata rusă, care putea dispune de el după voie.

Alături de plîngerile arătate mai sus, s-au păstrat și altele asemănătoare, nu numai din anul 1811, pe care le lăsăm însă la o parte, pentru a încheia cu una din ele, care aduce elemente noi și foarte importante.

La 3 noiembrie Divanul arăta generalului Komnino pagubele ce le-au adus băjenarii spitalului săracilor bolnavi al mănăstirii Pantelimon. Pe moșia acestuia de la Chirnogi, bulgarii făceau negoț «cu scaun de măcelărie,

¹ V. A. URECHIA, *op. cit.*, p. 629—630.

² *Ibidem*, p. 697.

³ ARH. ST. BUC. Mss. 66, f. 103. La fel făceau și «sirbii» așezați în satele Ciocănești și Bogata (ale mănăstirii Antim și Mărgineni)... «zicînd că le-au poruncit un ofițer ce au trecut pe acolo ca așa să urmeze...» Aceeași situație este și pe moșiile mănăstirilor Dealul și Radu Vodă din Ialomița unde bulgarii erau apărați de «un ofițer anume Makedonski» și... «acum în puterea aceluia ofițer să împotrivesc...» (f. 118, 126)

⁴ Документы и материалы, p. 67.